

چکیده

مقاله‌ی حاضر که موضوع لباس و پوشش، و حدود آن را با تکیه بر آیات و روایات مورد بررسی قرار داده است. صرف نظر از جنبه‌ی آموزشی و فقهی آن، با مباحث موجود در کتاب دین و زندگی (۳) درباره‌ی پوشش اسلامی تناسب دارد. به همین دلیل امید است که مورد استفاده‌ی خوانندگان گرامی و دبیران محترم دین و زندگی قرار گیرد.

پوشش و لباس

پژوهش نظری به دیدگاه اسلامی فرهنگی

سیده مینا هاشمی
رتال جان: اعظم لاریجانی

اهمیت لباس و پوشش

لباس همراه همیشگی تمدن و زیست انسان به دور از توحش بوده است: از آن فراتر، تاریخ نشان می‌دهد که انسان همیشه لباس می‌پوشیده است. قرآن به این مهم اشاره نموده است؛ آن‌جا که می‌فرماید: «ای فرزندان آدم، لباسی برای شما فرو فرستادیم که اندام شما را می‌پوشاند و مایه‌ی زینت شماست...»^۱

هم چنین، در شمار نعمت‌های بیکران الهی، از لباس و نقش حفاظتی آن در برابر سرما و گرما و نیز در جنگ‌ها، یاد می‌کند و اعطای آن را به انسان، کامل کردن نعمت بر او می‌داند تا مایه‌ی اطاعت‌پذیری از فرامین الهی باشد: «خداوند از آن‌چه آفریده... برای شما پیراهن‌هایی آفرید که شما را از گرما (و سرما) حفظ کند و پیراهن‌هایی که حافظ شما به هنگام جنگ باشد. این‌گونه نعمت‌هایش را بر شما کامل می‌کند تا تسلیم فرمان او شوید.»^۲

طرز دوخت لباس هم از تعالیم خداوند مهربان به بشر است که از طریق پیامبر الهی، حضرت ادریس (ع)، صورت گرفته است. آن حضرت اولین کسی است که خیاطی کرد و لباس دوخته پوشید. قبل از او، مردم پوست به تن می‌کردند. جالب آن‌که این خیاطی سرشار از یاد خدا بود و در هنگام انجام آن، حضرت خدا را تسبیح و تکبیر می‌گفت و به وحدانیت و بزرگی یاد می‌کرد و آن قدر این کار را انجام می‌داد که هر روز عمل او، هم‌وزن عمل همه‌ی اهل زمانش، به آسمان صعود می‌کرد! [بحارالانوار، ج ۱۱: ۲۷۰].

قرآن برای برچیدن بساط آداب و خرافات جاهلی قریش-که مرسوم کرده بودند هر کس برای اول بار به طواف می‌آید، در لباس اهل حرم طواف کند، و اگر نیافت، عریان شود و این حکم شامل زنان نیز می‌شد و حتی گروهی از مشرکان، در این ایام برای نظر سوء گرد کعبه حلقه می‌زدند [سیره النبویه، ج ۱: ۲۰۲؛ و الوثئیه فی الادب العربی: ۳۴۰-۳۳۹].- و نیز برای آن‌که اهمیت ظاهر و لباس در حفظ شئون مسجد را نمایان سازد، نه تنها برهنگی جاهلیت را منع کرده، بلکه به همگان دستور داده است، به هنگام مسجد رفتن خود را بیارایند و لباس آراسته بپوشند.^۳

قرآن رابطه‌ی محبت‌آمیز و صمیمی زن و مرد در خانواده را به

لباس یکدیگر بودن تشبیه می‌کند.^۴ و در سوره‌ی مبارکه‌ی احزاب، پس از صدور حکم حجاب برای همسران و دختران پیامبر و زنان مؤمنان، آن را عاملی برای شناخته شدن آنان به عفاف و پاکدامنی ذکر کرده است.^۵

اسلام کلیات حدود

لباس پوشیدن را به روشنی تبیین نموده و در جزئیات، به راهنمایی و راهگشایی پرداخته و فرهنگ و آداب و سنن ملت‌ها و شرایط جغرافیایی و آب و هوایی و دیگر اموری را که بر زندگی اجتماعی اثر می‌گذارند، محترم شمرده

است. لذا

انتخاب

طرح، رنگ،

جنس و دیگر

جزئیات لباس را به

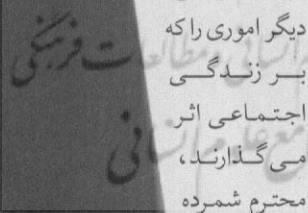
عرف جوامع

واگذاشته است تا

بارعایت حدود

الهی، به تناسب

فرهنگ ملی نوع

يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوْءَ تِكُمْ وَرِيثًا وَ لِبَآءِ

لباس را خود تعیین کنند.

باشد!»^۷

یکی از زیبایی های دین اسلام، ترغیب مسلمانان به پاکیزگی لباس و بدن است. پیامبر (ص) فرمودند: «هر کس لباسی بپوشد باید پاکیزه باشد.»^۸

طهارت از آنچنان اهمیتی برخوردار است که در نماز-که ستون دین تلقی شده- طهارت بدن و لباس از شرایط و مقدمات آن است و احکامی دارد که رعایت آن‌ها در ایجاد حال معنوی و حضور قلب در نماز بسیار مؤثر است. لباس پاک و سفید بودن آن، از جمله مستحبات نماز به شمار می آید. پوشیدن بهترین لباس برای نماز هم پسندیده و نیکوست.

در لسان ائمه‌ی معصومین، نتیجه‌ی پوشیدن لباس تمیز، مغلوب شدن دشمن [پیشین]، و شستن آن، زایل نمودن غم و قبولی نماز [پیشین] ذکر شده است.

از روایات و احادیث در مورد پوشش استفاده می شود که برهنگی زیان‌های جبران‌ناپذیری به دنبال دارد و معصومان(ع) به عنوان یک نکته‌ی اخلاقی، شدیداً به اجتناب از آن توصیه فرموده‌اند. پیامبر (ص) خود بسیار باحیا بود و از برهنگی در شب و روز نهی می فرمود. [وسائل الشیعه، ج ۵: ۲۳] و زمانی که فردی را مشاهده کرد که در انتظار مردم خود را شست و شو می داد، فرمود: «ای مردم! خداوند از بندگانش حیا و پوشیدگی را دوست دارد... حیا زینت اسلام است» [مستدرک الوسائل، ج ۸: ۴۶۴].

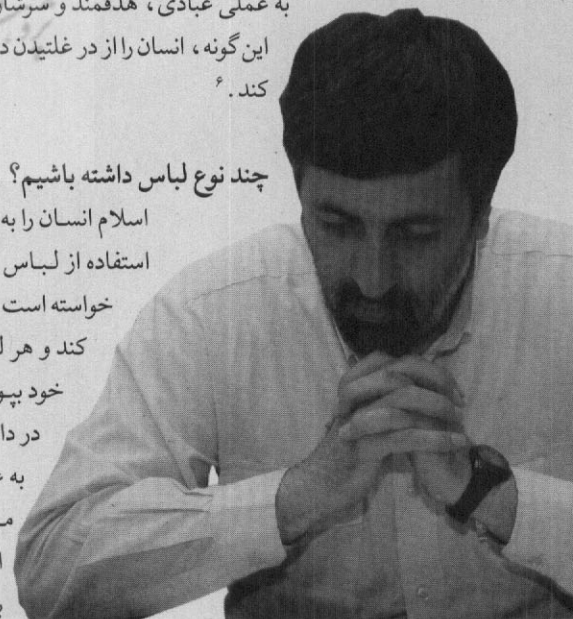
حضرت علی(ع) فرمود: «زمانی که یکی از شما برهنه می شود، شیطان بر او می نگرد و در او (کشاندن او به گناه) به طمع می افتد. پس پوشیده باشید» [وسائل الشیعه، ج ۵: ۲۳]. براساس این سخنان گهربار درمی یابیم که در خانواده و رفت و آمدهای خویشاوندی، دختر، پسر، زن و مرد باید به گونه‌ای در حضور محارم خود حاضر شوند که پوشیده باشند و در عین راحتی، از پوشیدن لباس‌های تحریک آمیز اجتناب کنند. زیرا برهنه بودن و برهنه زیستن مضر است و زمینه ساز گناهان فراوانی می تواند باشد؛ حتی اگر در حضور محارم باشد.

در اسلام، آداب ظاهری فراوانی برای پوشش وضع شده است تا با رعایت آن‌ها، انسان از غفلت رها شود و از آن برای رشد و رسیدن به اهداف عالی بهره ببرد؛ نه آن که لباس، خود به هدف زندگی تبدیل شود و مشی، شخصیت و فکر فرد را تحت تأثیر قرار دهد و او را اسیر خود سازد. از این رو، بهترین لباس در دیدگاه اسلام لباسی است که نه تنها انسان را از یاد خدا غافل نکند، بلکه ذکر او را در دل زنده سازد و آدمی را به شکر و سپاس، و اطاعت از فرامین الهی بکشانند. اگر لباس در انسان عجب و ریا، و فخر فروشی و تکبر به وجود آورد، ابزاری در دست شیطان و آفت دین و موجب قساوت قلب خواهد بود.

هم چنین در طرح متعالی اسلام، لباس باید موجب فروتنی، و خشوع و خضوع انسان در برابر خداوند متعال شود و تجمل پرستی و چشم و هم چشمی در تهیه و استفاده از لباس مطرود است. به عنوان نمونه، مشاهده می کنیم که در میان دستورات دین، پوشیدن لباس نو آداب ویژه‌ای دارد و اذکار و نمازهایی برای آن ذکر شده تا تهیه‌ی لباس از روزمرگی و غفلت و بی خبری خارج و به عملی عبادی، هدفمند و سرشار از یاد خدا تبدیل شود و این گونه، انسان را از در غلتیدن در دام‌های پیش گفته حفظ کند.^۹

چند نوع لباس داشته باشیم؟

اسلام انسان را به کاربرد و محل و شرایط استفاده از لباس متوجه ساخته و از وی خواسته است، متناسب با آن لباس تهیه کند و هر لباس را در محل مناسب خود بپوشد که اگر چنین نکند، در دام مهلک اسراف می افتد. به عنوان مثال امام باقر(ع) می فرمایند: «کمترین اسراف آن است که لباس بیرون و خانه یکی

لَنْقُوِيْ ذٰلِكَ خَيْرٌ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ لَعَلَّهُمْ يَدْکُرُوْنَ

لباس های ممنوع

لباس است. در همین راستا، بنابر فتاوی مراجع تقلید، پوشیدن کراوات و لباس بیگانگان جایز نیست [محمودی، ج ۲: ۸۵-۸۴].

ممنوعیت های شرع مقدس در مورد پوشش بانوان یکی از مهم ترین و گسترده ترین بخش های احکام لباس، در مورد کیفیت لباس بانوان و پوشش آنان در اجتماع است. هر آنچه که نگاه انسانی به زن را حذف و آن را به نگاه جنسیتی تبدیل کند، سوء استفاده جنسی از زنان را در محیط اجتماع به دنبال داشته باشد، و زمینه را برای بوالهوسان و به تعبیر قرآن، آنان که در قلب هایشان مرض است (احزاب / ۳۲)، مهیا سازد، در اسلام ممنوع دانسته شده است.

لباس زن در محیط اجتماع و در حضور نامحرم باید به گونه ای باشد که تمام بدن را جز قرص صورت و دست ها تا میچ پوشاند. لباس زن، نه تنها باید بدن او را پوشاند، بلکه نباید مهیج، تحریک کننده و مشخص کننده ی خصوصیات حجم بدن وی باشد. جالب آن که قرآن به سادگی و پرهیز از جلب توجه، حتی در نوع راه رفتن و نوع کفشی که خانم ها می پوشند هم توجه کرده است.^{۱۱}

هم چنین، پوشش زن در مقابل نامحرم نباید نازک و بدن نما باشد. پیامبر (ص) فرمود: «در آخر الزمان، زنانی خواهند آمد که هم پوشیده و هم برهنه اند. زیورهای خود را آشکار می کنند، در فتنه ها داخل می شوند و به شهوات و لذائذ رومی آورند. حرام های خدا را

در احکام دین، پوشیدن برخی لباس ها ممنوع است. در تمامی این ممنوعیت ها و سایر حد و مرزهایی که در مورد لباس بر آن ها تأکید شده، نکته ی مسلم آن است که لباس باید از مختل کردن نظم عمومی جامعه به دور باشد؛ همان گونه که باید امنیت فکری و اجتماعی افراد را نیز تأمین کند. لباس باید سلامت روح و روان جامعه را فراهم سازد، نه آن که خود به عاملی برای بی نظمی و پراکندگی افکار و انحراف آن از خط اصیل انسانی تبدیل شود. ممنوعیت های لباس، گاه مختص آقایان است و گاه تنها برای خانم ها، و زمانی نیز شامل هر دو جنس می شود. ممنوعیت های اختصاصی آقایان، هم چون پوشیدن لباس های حریر و زربافت است که در همه حال، نماز با چنین لباسی نه تنها حرام، بلکه باطل است.

لباس هایی که برای هر دو جنس ممنوع هستند، مثل لباس هایی است که از اجزای مردار تهیه شده باشند.^۹ البته لباسی که از حیوانات حرام گوشتی که خون جهنده ندارند هم چون مار تهیه شده باشند، گرچه نجس نیست، اما آن هم در نماز ممنوع و موجب بطلان نماز است [توضیح المسائل امام خمینی (ره)، مسئله ی ۸۲۱].

از دیگر لباس های ممنوع برای زن و مرد لباس شهرت است و آن لباسی است که به واسطه ی خصوصیتی، باعث انگشت نما شدن انسان شود.^{۱۰}

پوشیدن لباس های مخصوص زنان توسط آقایان و یا پوشیدن لباس های مخصوص مردان توسط بانوان، از دیگر ممنوعیت های مشترک لباس است [توضیح المسائل امام خمینی (ره)، مسئله ی ۸۴۶]. هم چنین، پوشیدن لباس های مخصوص کفار و مشرکین- با توجه به اصرار اسلام بر حفظ و حراست از فرهنگ اسلامی- برای مسلمانان حرام است. البته منظور از لباس بیگانگان، لباس های مخصوص آن هاست. کراوات و پاپیون که شعار مسیحیان و برگرفته از شکل صلیب است و مسیحیان در مراسم رسمی مذهبی خود آن را به کار می برده اند و بعدها به سایر مجالس و مکان های رسمی هم کشانده شده، یکی از مصادیق این نوع

يَبْنِيءَ اَدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُورِي سَوْءَ تِكُمْ وَرِيْشًا وَ

دارد. امروزه، به این مهم در صنایع گوناگون کاملاً توجه می شود و رنگ لوازم و مکان ها را براساس کارکرد آن ها تعیین می کنند. اصولاً «نیاز ما به رنگ در اطرافمان همانند نیاز ما به هوا برای تنفس می باشد. و تنها هنگامی که نیاز به وجود رنگ را درک کنیم تنوع رنگ ها را احساس خواهیم کرد» [فتوشاپ ۷: ۱۰۷]. اسلام هم به تأثیر رنگ در زندگی توجه خاص دارد و در مورد لباس و کفش، در روایات به توصیه های متنوعی برمی خوریم.

بهترین رنگ برای لباس سفید است. چنان که رسول خدا (ص) فرمودند: «لباس سفید پوشید که بهترین و پاکیزه ترین رنگ هاست» [کافی، ج ۶: ۴۴۵؛ وسائل الشیعه، ج ۳: ۴۱ و نیز ج ۵: ۲۶]. اما بعضی رنگ ها هم توصیه شده اند. زرد، سبز، سرخ کم رنگ، کبود و عدسی، مورد تأکید بیشتری برای لباس هستند [وسائل الشیعه، ج ۵: ۳۴-۳۰]. انتخاب رنگ سیاه جز برای کفش، عمامه و عبا (لباس رویی) کراهت شدید دارد. ۱۳ نماز خواندن در پوششی با این رنگ نیز همین حکم را دارد [توضیح المسائل امام خمینی (ره)، مسئله ی ۸۶۵؛ وسائل الشیعه، ج ۴: ۳۸۷].

با توجه به بحث رنگ برای لباس، مناسب است به موضوع پوشیدن چادر هم بپردازیم. در این مورد، از آن جا که مراجع عظام و علمای گران قدر بر پوشش چادر تأکید می کنند، ۱۴ سؤالی که معمولاً مطرح می شود این است که جایگاه فقهی پوشیدن چادر مشکی چیست؟

در فرهنگ ایرانی ما، چادر به این شکل و با این رنگ متداول شده است و انتخاب رنگ مشکی گرچه توصیه نشده، اما شاید به علت کاهش جلب توجه بوده است. گرچه هنوز فرصت برای تغییر رنگ این پوشش سرتاسری و جلباب زمانه ی ما وجود دارد، اما واقعیت انکارناپذیر کنونی آن است که این پوشش هم اینک جزو هویت زن ایرانی محسوب می شود و تشخیص زن ایرانی در جهان را به دنبال دارد. پس نه مانند برخی دوستان ناآگاه و یا دشمنان آگاه، اصل چادر را به بهانه ی دست و پاگیر بودن و رنگ آن به زیر سؤال

حلال می شمردند و در جهنم سوزان الهی، برای همیشه معذب خواهند بود. ۱۲ بنابراین پوشیدن لباس هایی هم چون چادر توری که زیر آن پوشش مناسبی وجود نداشته باشد، یا لباس های دیگری که خصوصیات بدن زن را حتی به صورت سایه نمایان سازد، جایز نیست. همین طور پوشیدن جوراب های نازک و بدن نما، پوشش کافی محسوب نمی شوند و چنان چه مورد استفاده قرار گیرند، نباید در مقابل نامحرم پوشیده شوند.

از آن جا که پوشش زن در نماز (بدون حضور نامحرم) با پوشش در مقابل نامحرم، مقداری تفاوت دارد، در مورد پوشش پا در مقابل نامحرم، برخی بانوان دچار برداشتی اشتباه شده اند و بر این تصورند که پوشش پا لازم نیست. حال آن که تبیین این تفاوت منشأ اشتباه را روشن می سازد. پوشش زن دوگونه است: ۱. پوشش در هنگام نماز بدون حضور نامحرم؛ ۲. پوشش در حضور نامحرم در نماز و غیر آن.

«زن در موقع نماز، باید تمام بدن حتی سر و موی خود را بپوشاند، ولی پوشاندن صورت به مقداری که در وضو شسته می شود و دست ها تا مچ و پاها تا مچ، لازم نیست» [توضیح المسائل امام خمینی (ره)، مسئله ی ۷۸۹]. اما در حضور نامحرم پوشش پاها نیز واجب است و تنها صورت و دست ها تا مچ استثنا شده اند.

جنس و رنگ لباس

غیر از جنس های ممنوع که ذکر آن گذشت. سایر لباس ها از نظر جنس جایزند، ولیکن در روایاتی که از معصومین (ع) رسیده است، توصیه هایی در این مورد به چشم می خورد. در یک جمع بندی کلی می توان به این نتیجه رسید که بهترین جنس لباس پنبه است و بعد از آن کتان. لباس پشمی هم البته در سرما توصیه شده است و در غیر آن کراهت دارد [وسائل الشیعه، ج ۵، باب ۱۶: ۳۵].

رنگ لباس، هم چون رنگ سایر وسایل و اشیا، نقش غیر قابل انکاری در اعصاب و تلقی انسان از خود و محیط اطرافش

دفتر انتشارات کمک آموزشی

آشنایی با
مجله های رشد

مجله های رشد توسط دفتر انتشارات کمک آموزشی سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی وابسته به وزارت آموزش و پرورش، با این عناوین تهیه و منتشر می شوند:

مجله های دانش آموزی (به صورت ماهنامه - ۸ شماره در هر سال تحصیلی - منتشر می شوند):

- رشد کودک (برای دانش آموزان آمادگی و پایه ی اول دوره ی ابتدایی)
- رشد نوآموز (برای دانش آموزان پایه های دوم و سوم دوره ی ابتدایی)
- رشد دانش آموز (برای دانش آموزان پایه های چهارم و پنجم دوره ی ابتدایی).
- رشد نوجوان (برای دانش آموزان دوره ی راهنمایی تحصیلی).
- رشد جوان (برای دانش آموزان دوره ی متوسطه).

مجله های عمومی (به صورت ماهنامه - ۸ شماره در هر سال تحصیلی منتشر می شوند):

- رشد معلم، رشد آموزش ابتدایی، رشد آموزش راهنمایی تحصیلی، رشد تکنولوژی آموزشی، رشد مدرسه فردا، رشد مدیریت مدرسه

مجله های تخصصی (به صورت فصلنامه و ۴ شماره در سال منتشر می شوند):

- رشد برهان راهنمایی (مجله ی ریاضی، برای دانش آموزان دوره ی راهنمایی تحصیلی)، رشد برهان متوسطه (مجله ی ریاضی، برای دانش آموزان دوره ی متوسطه)، رشد آموزش معارف اسلامی، رشد آموزش جغرافیا، رشد آموزش تاریخ، رشد آموزش زبان و ادب فارسی، رشد آموزش زبان، رشد آموزش زیست شناسی، رشد آموزش تربیت بدنی، رشد آموزش فیزیک، رشد آموزش شیمی، رشد آموزش ریاضی، رشد آموزش هنر، رشد آموزش قرآن، رشد آموزش علوم اجتماعی، رشد آموزش زمین شناسی، رشد آموزش فنی و حرفه ای و رشد مشاوره مدرسه.

مجله های رشد عمومی و تخصصی برای آموزگاران، معلمان، مدیران

و کادر اجرایی مدارس

دانشجویان مراکز تربیت معلم و رشته های دبیری دانشگاه ها و کارشناسان تعلیم و تربیت تهیه و منتشر می شوند.

◆ نشانی: تهران، خیابان ایرانشهرشمالی، ساختمان شماره ۴ آموزش و پرورش، پلاک ۲۶۸، دفتر انتشارات کمک آموزشی.

تلفن و نمابر: ۸۸۳۰۱۴۷۸

لِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ

بیریم که تجربه نشان داده است، این کار اصل حجاب را تضعیف می کند، و نه ضعف ها و مشکلات آن را نادیده انگاریم که این نیز انکار واقعیت های موجود است. بلکه ضمن پاس داری از این پوشش ملی، به رفع نواقص آن به وسیله ی ابتکار، خلاقیت و هوش ایرانی همت گماریم؛ کما این که قدم های مثبتی در این جهت برداشته شده و مدل های تازه ای از چادر در بازار عرضه گردیده است تا فعالیت زنان را تسهیل بخشد.

زیرنویس

۱. یا بنی آدم قد انزلنا علیکم لباسا یواری سواتکم و ریشا و لباس التقوی ذلک خیر ذلک من آیات الله لعلمهم یدکرون (اعراف / ۲۶).
۲. والله... جعل لکم سراویل تقیم الحر و سراویل تقیمک بأسکم کذلک یتم نعمته علیکم لعلکم تسلمون (نحل / ۸۱).
۳. یا بنی آدم خذوا زیتکم عند کل مسجد... (اعراف / ۳۹).
۴. ... هن لباس لکم و اتم لباس لهن ... (بقره / ۱۸۷).
۵. یا ایها النبی قل لازواجک و بناتک و نساء المؤمنین یدنین علیهن من جلابیبهن ذلک ادنی ان یعرفن فلا یؤذین و کان الله عفورا رحیما (احزاب / ۵۹).
۶. ما در این جا از باب تبرک، یکی از این روایات را نقل می کنیم، ولیکن در کتب معتبر روایی معمولاً این موضوع (لباس نو)، بابتی مستقل شامل روایات متعدداً به خود اختصاص می دهد: «عن محمد ابن مسلم قال سالت ابا جعفر (ع) عن الرجل یلبس الثوب الجدید قال یقول اللهم اجعله ثوب یمن و تقی و برکه اللهم ارزقنی فیه حسن عبادتک و عملا بطاعتک و اداء شکر نعمتک الحمد لله الذی اواری به عورتی واتجمل به فی الناس». یعنی: محمد ابن مسلم گفته است که از امام باقر (ع) در مورد فردی که لباس نو می پوشد پرسیدم، فرمود: می گوید: پروردگارا، آن را لباسی مبارک و همراه با پرهیزکاری و برکت قرار ده! خداوندا، روزیم فرما تا در آن بهترین عبادات را انجام دهیم و به او امرت عمل نمایم و نعمت هایت را شکر گزارم! ستایش از آن خداست، آن که مرا پوشاند تا آبرویم را حفظ کنم و در بین مردم، به وسیله ی آن زیبا و آراسته گردم [ر. ک: کافی، ج ۶: ۴۵۸، باب القول عند لباس الجدید].
۷. «عن ابی عبدالله قال انما السرف ان تجعل ثوب صونک ثوب بذلک» [بحار الانوار، ج ۷۲: ۳۰۳].
۸. ر. ک: وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۱۴، باب استحباب لبس ثوب

برگ اشتراک مجله های رشد

شرایط

- ۱- واریز مبلغ ۲۰/۰۰۰ ریال به ازای هر عنوان مجله درخواستی، به صورت علی الحساب به حساب شماره ۳۹۶۶۲۰۰۰ بانک تجارت شعبه سه راه آزمایش (سرخه حصار) کد ۳۹۵ در وجه شرکت افست.
- ۲- ارسال اصل رسید بانکی به همراه برگ تکمیل شده اشتراک.

نام مجله:

نام و نام خانوادگی:

تاریخ تولد:

میزان تحصیلات:

تلفن:

نشانی کامل پستی:

استان: شهرستان:

خیابان:

پلاک: کد پستی:

مبلغ واریز شده:

شماره و تاریخ رسید بانکی:

آیا مایل به دریافت مجله درخواستی به صورت پست

پیشتاز هستید؟ بله خیر

امضا:

نشانی: تهران - صندوق پستی مشترکین ۱۶۵۹۵/۱۱۱

نشانی اینترنتی: www.roshdmag.ir

پست الکترونیک: [Email:info@roshdmag.ir](mailto:info@roshdmag.ir)

شماره مشترکین: ۷۷۳۳۹۷۱۳-۱۴-۷۷۳۳۶۶۵۶

پیام گیر مجلات رشد: ۸۸۳۰۱۴۸۲ - ۸۸۸۳۹۲۳۲

یادآوری:

- هزینه برگشت مجله در صورت خوانا و کامل نبودن نشانی، بر عهده مشترک است.
- منبای شروع اشتراک مجله از زمان وصول برگ اشتراک است.
- برای هر عنوان مجله برگ اشتراک جداگانه تکمیل و ارسال کنید (تصویر برگ اشتراک نیز مورد قبول است).

مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

التقى النظيف؛ كافي، ج ۶: ۴۴۱، باب اللباس؛ تهذيب، ج ۱: ۲۶۹، باب تطهير الثياب وغيرها.

۹. مردار هم در شرع مقدس به مدهی حیوانی که خون جهنده دارد، گفته می شود که یا حلال گوشت است، اما با موازین اسلامی ذبح نشده و یا حرام گوشت حیوانات حرام گوشت شامل تمام انواع بی مهرگان به جز ملخ و میگو، و انواع دوزیستان و خزندگان، ماهی های بدون پولک، درندگان، پستانداران دریایی، گیاه خوارانی که بیش از دو سم دارند، مثل فیل و خوک و کرگدن، خز، خرگوش، موش، جوجه تیغی، میمون و اقسام پرندگان درنده، کلاغ، طاووس، پنگوئن، خفاش می شود.

۱۰. امام خمینی در مسئله ی ۸۴۵ توضیح المسائل می فرماید: «بنا بر احتیاط واجب، باید انسان از پوشیدن لباس شهرت که پارچه یا دوخت آن برای کسی که می خواهد آن را بپوشد، معمول نیست، خودداری کند.»

۱۱. قرآن در آیه ی ۳۱ سوره ی نور، پس از بیان دستور پوشش زنان و حدود آن می فرماید: «و لا یضربن بارجلهن لیعلم ما یخفین من زینتهن...» و هنگام راه رفتن پاهای خود را به زمین نزنند تا زینت پنهانی شان دانسته شود. آیه اشاره به این نکته ی ظریف دارد که زنان باید آن قدر در رفتار خود سنگین و باوقار باشند که حتی در راه رفتن، خلخالی که مرسوم بوده و برای زینت به با می بستند، در اثر محکم قدم گذاشتن صدا ندهد و موجب جلب توجه افراد نشود. مسلماً این آیه به تمام مصادیق جلب توجه از طریق راه رفتن، هم چون کفش هایی با صدای جلب توجه کننده یا غیر از طریق راه رفتن هم اشاره دارد.

۱۲. من لایحضره الفقیه، ج ۳: ۳۹۰، باب المذموم من أخلاق النساء و الصفات: «و روى الأصمغ بن نباته عن أمير المؤمنين (ع) قال سمعته يقول يظهر في آخر الزمان و اقتراب الساعة و هو شر الأزمته نسوة كاشفات عاریات متبرجات من اللذین داخلات فی الفتن ماثلات إلى الشهوات مسرعات إلى اللذات مستحلات للمحرمات فی جهنم خالدات.»

۱۳. «كان رسول الله - صلى الله عليه و آله و سلم- يكره السواد الا في ثلاث: الخف و العمامة و الكساء» [كافي، ج ۶: ۴۸۲؛ حلیه المتقین. محمدباقر مجلسی. انتشارات ارمغان طوی. ۱۳۸۰. ص ۱۱].

۱۴. «واجب است تمام بدن زن به جز قرص صورت و دست ها تا مچ از نامحرم پوشیده شود و لباس مذکور اگر مقدار واجب را نبوشاند، مانع ندارد. ولی پوشیدن چادر بهتر است و از لباس هایی که توجه نامحرم را جلب کند، باید اجتناب شود.» (استفتاء از امام خمینی (ره)) [ر. ک: احکام بانوان، محمد وحیدی: ۱۲۹].